

презъ времето на Клиmenta. Тъзи хора нищо не разбиратъ, „жалостна самонадеяност“, *αὐτάρκεια*. Мойтѣ намѣрения. Азъ съмъ вече съвършено „ядовитъ човѣкъ“. Горановъ ми разправи за интригитѣ срещу мене, азъ не съмъ билъ, казвали, авторъ на българската история, ами моятъ баща. Подиръ това три часа останахъ у Стоилова самичѣкъ, той не се върна въ кѫщи. — Излѣзохъ, хорѣ съ пѣсни по площадитѣ, задъ града и циганско хоро, държатъ се за рѣце и за поясъ. — Отидохъ у владиците. Земедѣлското училище (натякванията на русчуклията Симеоновъ, училъ земедѣлие въ Прага, къмъ Каравелова, причината на всичко това); имало ужъ два училищни закона; нуждни сѫ учители иностраници. Съобщихъ имъ своето намѣрение за енергическата крачка — оставка. Черна Гора и Босна, аграрнитѣ и политически отношения. — Вечеряхъ съ Агур и Hoggueg. *Life at Sophia* [животътъ въ София]. Неговото минало — аташе на Холандската легация въ Цариградъ. Военниятъ министъръ иска да намали всички заплати, като захване отъ себе си, 40,000 — на 24,000. Въ двореца вечеръта имаше *diner* на 5 дружина. Отидохъ у Стоилова, гдето бѣше Тишевъ (*Schunchl*) — има, каже, 3 закона за общинитѣ, Цанковиятъ, Икономовиятъ и Бурмовиятъ. Приготвлява се за пѣтъ; утре заминава за Пловдивъ, на сватба (на усновената си сестра) съ Любовски, ще се върне въ вторникъ на пладне. Да не съмъ си даваль оставката преди завръщането му, нито пъкъ да съмъ казвалъ нѣщо на министритѣ, само *diis minorum gentium* [само на второстепеннитѣ богове]. *Journal d'Ath nes* за новия кабинетъ и гръцкия парламентъ. *Mutatis mutandis* приляга напълно за насъ тукъ.

6 май/24 априлъ, четвъртъкъ. Цѣлъ день ме болѣ глава. Бѣхъ въ министерството, Гюзелевъ е дървена кукла; учительтъ Траяновъ въ Дупница напердашилъ едно момче; ние сме въ едно влажно помѣщение, останалитѣ не сѫ досега готови. Преглеждане на дѣла. Разговоръ съ Горанова. — Подиръ пладне останахъ въ кѫщи. Миларовъ за пръвъ пѣтъ съ Вацова дойде у мене; развойте на българския народъ, знаелъ съмъ го, каже, по-добре, отколкото може да се очаква, Цариградъ български центъръ — той е родомъ отъ Цариградъ, баща му билъ отъ Габрово, майка му отъ Берковско, зворнишкиятъ владика му билъ чично, ималъ малко и гръцка кръвъ. За Сърбия. Вечеръта съ тѣхъ на ново излѣзохъ на разходка — музика въ Александровата градина.

7 май, петъкъ. Праздникъ. Св. Марко. Вчера вечеряхъ съ Hoggueg и дипломатическата младежъ, говорихъ за заминаване. Кафешантанътъ, който у Гаирра известно време по-обезпокои софийските юноши, замина: *Mme Ren e и Mlle Bella*; използуваха ги разни хорица, *jeunesse dor e* [златната младежъ]. — Ядосанъ съмъ. Написахъ черновката на остав-